

ת"פ 49761/03 - מדינת ישראל נגד אמירabo כامل

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-03-49761 מדינת ישראל נ'abo כامل

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רונית ישן תביעות ירושלים
נגד אמירabo כامل ע"י ב"כ עו"ד אחמד עואודה מטעם
הנאשם הסניגוריה הציבורית

החלטה

גרסה מותרת בפרסום

1. זהוי ההחלטה בטענה מקדמית שהעלה הסניגור לפיה עומדת לנאים הגנה מן הצדק, וזאת מכוח סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (**החסד"פ**), לפיה כתוב האישום הוגש להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1202 שענינה "משך טיפול התביעה עד להגשת כתוב אישום" (**ההנחה**).

הרקע

2. נגד הנאשם הוגש ביום 22.3.2021 כתוב אישום, המיחס לו ביצוע עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וגניבת בצוותא לפי סעיפים 407(ב) ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וקשרית קשור לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, בכר שביום 1.12.2017, ביחד עם אחר, קטן, ולאחר תכנון מוקדם, התפרצו İkihomם למקום העבודהו לשעבר של הנאשם בשוק מחנה יהודה, וגבאו ממנו מזומנים בסכום המגיע ל-39,000 ₪. צוין, כי נגד השותף הקטן לא הוגש כתוב אישום.

טענות הצדדים

3. הנאשם טוען, כי כתוב האישום הוגש בניגוד להנחה, הקובעת כי מזמן המירבי לטיפול התביעה בעבירות עוון או פשע הוא 18 חודשים (סעיף 4(2)(ב) להנחה). זאת מאחר שההתביעה לא עמדה בפרק הזמן האמור. לטענתו, פעולות החקירה האחרונות בתיק בוצעו בדצמבר 2017 והתיק הועבר לתביעה בסמוך לאחר מכן, בעוד כתוב האישום הוגש רק בפברואר 2021 וחלפו יותר משלוש שנים מעת העברת התקיק. נטען, כי גם אם בוצעו פעולות טכניות במהלך התקופה שלכאורה היה בהן לעצור את מנין פרקי הזמן הקצובים לטיפול בתיק מcoh 4ג להנחה, הרי שלא הייתה לכך הצדקה. בנוסף נטען, כי התביעה לא פעללה מראש לקבל את אישור ראש ייחdet התביעות להאריך את תקופת הטיפול בתיק כנדרש בסעיף 4(1) להנחה. נטען, כי בעקבות הטענות טענותיו של הסניגור בפני המאשימה, האריך ראש ייחdet התביעות כדיעבד אתמשך הטיפול בתיק, ולטעם ההגנה, יש בכך טעם לפוגם שאינו מתישב עם ההנחה או עם עקרונות של הגינות משפטית וצדקה.

עמוד 1

בהתחשב בכל אלה ובהתחשב בא-העמדתו לדין של השותף הקטן וכן בהתחשב בטענה שלא נערך לנאשם שימושו כדין, טוען הנאשם כי עומדת לו הגנה מן הצדק כאמור וכן הוא מבקש לבטל את כתוב האישום.

4. המאשימה טוענת מנגד, כי לא הייתה חריגה מהנחיית היועם"ש. נטען, כי ביום 7.1.2018 הגיע התיק ליחידת התייעשות ובו ביום נשלח מכתב ידוע לנאשם; ביום 25.7.2018 הוחזר התיק להשלמת חקירה; ביום 10.12.2018 שב התיק לטיפול התייעשה והוחזר ליחידה החקורת ביום 4.8.2019 להשלמת חקירה נוספת; התיק הוחזר לתייעשה ביום 8.10.2020 והועבר למדור חסינות לצורך הוצאה תעודה חיסין שנחתמה ביום 9.11.2020 כשבסוף אותו הוחזר התיק לתייעשה, וזה הגיעו את כתוב האישום ביום 21.3.2021. המאשימה טוענת, כי כל הפעולות הנ"ל עצרו את מנין התקופה הקבועה בהנחייה, וכי ככל התקופה שבה טופל התיק לא עברה את 18 החודשים, אף אם חריגה במקצת, אין הצדקה, וזאת נסיבות התיק, להורות על ביטול כתוב האישום. لكن אף לא נדרש אישורו של היועץ המשפטי לממשלה. עוד נטען ע"י המאשימה, כי הצדדים באו בדברים במסגרת משא ומתן ביניהם, והדברים לא העלו ע"י ההגנה במסגרת זו, ויש בכך טעם לפגם. בדברי המאשימה לא הייתה התייחסות לטענות הסניגור הנוספת שפורטו לעיל.

דין והכרעה

5. לאחר ש שקלתי את טענות הצדדים, דין הבקשה להתקבל, ויש להורות על ביטול כתוב האישום.
6. סעיף 57(א) לחס"פ קובע כך:
- משמעות הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שיקבעו בנסיבות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובנסיבות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתוב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנסיבות ובנסיבות כאמור, אלא בהסכמה היועץ המשפטי לממשלה**
(ההדגשה הוספה).
7. הרציונאלים העומדים בסיס סעיף זה ובבסיס ההנחייה ואף בסיס "נוון אח"מ: הגבלת משך החקירה נגד חשוד מס' 300.05.166 ("נוון אח"מ") הם אלה:
- הימשכות הליכי חקירה מגלה פגיעה בכמה אינטראטים מוגנים וזכויות בהליך הפלילי: ראשית, נפגעת ציפיותו של החשוד למצוי מהיר של ההליכים נגדו. שנייה, ככל שהחקירה נמשכת, גדל הקושי להביא ראיות מלאות ומהימנות... יש בכך כדי להזכיר על ניהול ההליכים המשפטיים. שלישית, הימשכות ההליכים עלולה לרופות את ידיו של נגן העבירה, אשר מסר תלונה או הודה וממתין להתקדמות ההליכים ולמסירת עדותו במשפט. רביעית, הימשכות הליכי החקירה עלולה **לפגוע באמון הציבור במשפטת ישראל** (סעיף ג' לנוון אח"מ).

8. בחינת מכלול העובדות שהוצגו ע"י הצדדים מלמדת, כי בין מועד קבלת התיק בתביעות לבין השלמת החקירה הראשונה עברו כשיתר חדשניים (ינואר - يول 2018), ואף אם נפחית חדש אחד בשל שליחת מכתב

השיעור (סעיף 4 ג' להנחה), עברו **5 חודשים** הנמנים בתקופת הטיפול. השלמת החקירה בין יולי לדצמבר 2018 (5 חודשים) עוצרת את מניין התקופה, ובין דצמבר 2018 לאוגוסט 2019 חלפו **8 חודשים** שבהם שהה התקיק בתביעות, תקופה הנמנית בתקופת הטיפול. התקיק נשלח להשלמת חקירה שנייה שארכה בין אוגוסט 2019 לאוקטובר 2020. מאוחר שלפי סעיף ג' והurret השוללים שבו, נקבע כי "פרק הזמן שמצוعد הוראה להשלמת חקירה ועד להעברת חומר החקירה בחזרה לתובע לאחר השלמת חקירה אינה מובא במניין משך חקירה, אלא אם עלה על **6 חודשים**, אז מובאת תקופה זו במניין משך החקירה", הרי שיש להקפיא את מניין התקופה ל-6 חודשים בלבד (אוגוסט 2019 - ינואר 2020), ולכן יש להוסיף למניין התקופה את החודשים פברואר 2020 עד אוקטובר 2020, דהיינו **8 חודשים**. לאחר מכן הועבר התקיק לקבלת תעודה חיישון, מהלך חדש שאינו נמנה על התקופה (סעיף ג' להנחה). בהנחה שהתקיק חוזר לתביעה בסוף חודש נובמבר 2020 והוגש בחודש מרץ 2021, הרי שיש להוסיף **4 חודשים** למניין התקופה. מכאן, משך **תקופת הטיפול בתיק עמדה על כ-25 חודשים, בעוד התקופה המרבית לכך עומדת על 18 חודשים.** אין מדובר בחריגה של מה-בכך, אלא בחריגה ממשית מן ההנחה ומהווראות סעיף 57א(א) לחסד"פ.

9. סברתי שיש להורות על מחייקת כתב האישום, אך לא בשל קיומה של טענת הגנה מן הצדק, אלא בשל לשונו הברורה של סעיף 57א לחסד"פ שצוטטה לעיל. לשון הסעיף היא לשון מצווה שאינה משתמשת לשני פנים [1]: "**לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובנסיבות כאמור אלא בהסכם הייעץ המשפטיא לממשלה**" (ההדגשה הוספה).

10. לטעמי, טעתה המאשימה בכך שלא ביקשה את אישור הייעץ המשפטיא לממשלה טרם הגשת כתב האישום. כפי שפירטתי לעיל, די בכך שהשלמת החקירה הנוספת ארוכה מעלה לנדרש ובניגוד להנחות, על מנת שכבר באותו מועד, היה על התביעה לפעול לקבלת האישורים הדרושים להמשך הטיפול בתיק בזמן אמיתי, ובוודאי שלא בדיעד. אינני נדרש לשאלת מהות הנסיבות שבוצעו,DOI בעבודות עליהם הצביעו הצדדים, כדי ללמוד שה坦הלות התביעה והיחידה החוקרת לא עלתה בקנה אחד עם הנחה.

11. כאמור, לשון סעיף 57א(א) לחוק מחייבת, ואני מאפשרת הפעלת שיקול דעת, בשאלת קבלת אישור הייעץ המשפטיא מהממשלה להגשת כתב אישום בחריגה מהנחתת הייעץ עצמו. יעיר, כי אין מחלוקת שההנחה חלה על עניינו, הוואיל ובסעיף 2א לה מצינו כי היא נכנסה לתוקף ביום 10.10.2019 ותחול על עבירות שטרם התישנו באותו עת, כבמקרהנו.

12. ב"כ המאשימה עמדה בצדק על הקשי המשמעותי שמעוררת תוכאה של ביטול כתב אישום בנסיבות לכואיות חמורות של ביצוע עבירה בצוותא, שהזנק בצדה אינו מבוטל. עם זאת, אותן טיעונים ממש היו צריכים לעמוד לבגדי עיני המאשימה בעת ניהולו את התקיק, והוא עליה לגבות כתב האישום תוך ביצוע השלמות חקירה נדרשות באופן ההולם את חומרת האירוע ונסיבותיו הכלכליות. כאשר רשותسلطונית אינה פועלת בהתאם להנחותיה שלה, הדבר פוגע באוטם רצינאים שביקשו המחוקק והייעץ המשפטיא לממשלה למניע, ועל כך יש להצהר. פגעה באוטם רצינאים, אף מקימה טענה של הגנה מן הצדק, שכן התנהלות האמורה עומדת בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית. אני ער לעומס בו מציה התביעה, ואולם אין בעומס זה להצדיק

התנהלות כגון זו.

13. לפיכך, משלא נתקבש ולא נתקבל אישור הייעץ המשפטי לממשלה להגשת כתוב האישום באיחור, בהתחשב בהנחיה, יש להורות על ביטול כתוב האישום, וכך אני מורה.
14. יש לשלווח לצדים. הדיון הקבוע ליום 17.4.2023 מבוטל.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשפ"ג, 17 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.

---

[1] "פנים", זכר ונקבה. ראו: <https://hebrew-academy.org.il/keyword>